

Bijl. 2 LV-87/94

UITSpraak no. 42 van de Verbondscommissie Samenloop inzake "Ruzie tijdens werktijd"

Betreft: aansprakelijkheidsverzekering voor particulieren/aansprakelijkheidsverzekering voor ~~verzekeraar~~ bedrijven

Partijen: Verzekeraar A

en

Verzekeraar B

Verzekeraar A en Verzekeraar B hebben zich ter verkrijging van een uitspraak van de Verbondscommissie Samenloop tot deze commissie gewend ter beslechting van een geschil dat tussen partijen gerezen is.

Feitelijke gegevens

Enige tijd na een woordenwisseling bracht X zijn collega Y ten val, waardoor Y knieletsel opliep. Het ongeval vond plaats tijdens werktijd en op de werkvloer bij beider werkgever, Z. Y heeft X aansprakelijk gesteld voor de door het letsel veroorzaakte schade. X heeft een aansprakelijkheidsverzekering voor particulieren lopen bij Verzekeraar A.

Op naam van de werkgever van X, loopt een aansprakelijkheidsverzekering voor bedrijven bij Verzekeraar B.

Partijen verschillen van mening over de vraag wie dekking moet verlenen voor de door X veroorzaakte schade.

Het geschil

In zijn memorie van eis stelt Verzekeraar A:

"Op 20 augustus 1982 werd tijdens een schermutseling tussen onze verzekerde X en de tegenpartij Y aan laatstgenoemde een knieletsel toegebracht, waardoor deze materiële en immateriële schade heeft geleden. Het gebeurde vond plaats tijdens dienstverband en op de werkvloer bij beider werkgever, Z. Aan deze schermutseling ging reeds een woordenwisseling vooraf tijdens de lunchpauze in de kantine van genoemd bedrijf. Na afloop van de lunchpauze hebben betrokkenen op hun verschillende afdelingen hun werkzaamheden hervat. Nadat X door enkele collega's was ingefluisterd, dat Y over hem "bepaalde onvriendelijke dingen" had gezegd, is X samen met die andere collega's Y op diens afdeling komen opzoeken "om verhaal te halen". X greep daarbij Y, die met een paar emmers liep te sjouwen, bij diens kleding vast, waardoor Y uit balans geraakte en bij zijn val een blijvend knieletsel opliep.

Over deze toedracht als zodanig verschillen Verzekeraar A en Verzekeraar B niet van mening. Hetzelfde geldt ten aanzien van de schuldvraag, alsmede dat er geen opzet in het spel was, als ook over de uiteindelijke omvang van de schade ad f 64.184,50, welk bedrag door Verzekeraar A in juni jl. aan Y bij akte van dading werd betaald. Verzekeraar A en Verzekeraar B verschillen uitsluitend van mening over de vraag of deze schade is toegebracht in de privé-sfeer dan wel in de beroepssfeer.

"Ter oplossing van dit geschil heeft Verzekeraar A als compromis een regeling op 50/50 basis aangeboden, doch Verzekeraar B heeft er de voorkeur aan willen geven terzake van dit geschil een uitspraak van uw commissie te vragen, in welke procedure wij ons alsnog gaarne kunnen vinden.

Het aanknopingspunt voor Verzekeraar B om te stellen, dat in deze sprake is van een schade in de privé-sfeer, vormt met name de "toevallige" omstandigheid, dat X diens collega Y opzocht op een afdeling, waar hij niets te zoeken had en ook geen werkzaamheden behoefde uit te voeren, zodat X handelde buiten het kader van de opgedragen werkzaamheden.

Daarbij gaat naar het oordeel van Verzekeraar A, Verzekeraar B er aan voorbij, dat de AVB-polis de eigen 1401-BW aansprakelijkheid van collegawerknemers ten opzichte van elkaar dekt, ongeacht of ook de gezamenlijke werkgever aansprakelijk is, terwijl krachtens de AVP-polis juist pleegt te worden uitgesloten de aansprakelijkheid van de verzekerde verband houdende met het uitoefenen van een beroep of bedrijf.

Het verschil komt in hoofdzaak neer op de interpretatie van de woorden "in de werkzaamheden" in artikel 1403 lid 3 BW. Verzekeraar B merkt terecht op, dat voor aansprakelijkheid van de werkgever enig verband tussen de schadeveroorzakende handelingen en de werkzaamheden van de ondergeschikte nodig is. Het is echter bepaald niet zo, dat het vereiste verband niet aanwezig is, indien de gewraakte handeling strikt buiten het kader van de opgedragen werkzaamheden valt.

Ten aanzien van het vereiste, dat de schade "in de werkzaamheden" moet zijn veroorzaakt, heeft de Hoge Raad al voor de oorlog uitgemaakt, dat de aansprakelijkheid van de "meester" zich ook uitstrekt tot door de ondergeschikte gepleegde misdrijven en baldadigheden, ook al vallen deze als regel buiten de door de meester opgedragen taak, indien deze vergrijpen plaatsvinden tijdens de werkzaamheden van ondergeschikte.

In 1976 oordeelde het Hof van Justitie van de Nederlandse Antillen over een met de onderhavige zaak vergelijkbaar geval, waarin het vereiste verband niet aanwezig werd geacht, omdat weliswaar de mishandeling had plaatsgevonden tijdens en ter plaatse van de werkzaamheden, doch dat dit eigenlijk toeval was, omdat een en ander voortvloeide uit eerder voorgevallen feiten, zodat het onrechtmatig handelen ook elders en op een ander tijdstip had kunnen plaatsgrijpen (zie HR 30-12-1977, 332 inz. Soemers/Divi Divi Beach Hotel).

Het verschil met het onderhavige geval is naar de mening van Verzekeraar A echter juist hierin gelegen, dat:

- @ de aanleiding tot de ruzie wèl uit het werk voortvloeide
- @ de aanwezigheid op de werkvloer géén toevallige was, omdat beide betrokkenen hun werk hadden hervat
- @ de toevalsfactor óók ontbreekt, waar andere collega's de beide betrokkenen min of meer tegen elkaar hebben "opgehitst"
- @ het hier bovendien geen misdrijf betrof

Naar de mening van Verzekeraar A rechtvaardigen de toedracht en de hiervoor puntsgewijze genoemde omstandigheden dan ook een zodanig nauw verband aan te nemen met de werkzaamheden, dat hier niet van een schade in de privé-sfeer kan worden gesproken, maar van een op de bedrijfsaansprakelijkheidspolis gedekt risico. Een en ander vanzelfsprekend te uwer beoordeling."

In zijn memorie van antwoord stelt B:

"De heren Y en X waren zich op 20 augustus 1982 aan het wegen. Het verschil in gewicht leidde tot een opmerking van de zwaardere X in de richting van Y. Deze reageerde eerst nadat X was vertrokken, doch zijn opmerking kwam toch X ter ore. Deze zocht op zijn beurt Y op en greep hem vast, waardoor Y viel en letsel opliep.

Y heeft X op 16 september 1982 aansprakelijk gesteld, waarop X de schade heeft aangemeld bij zijn AVP-assuradeur Verzekeraar A. De zaak werd bij ons gemeld in juli '85, blijkbaar nadat Verzekeraar A de mogelijkheid had geopend dat hier sprake was van een AVB-risico.

Wij menen, dat hier sprake is van een ruzietje tussen twee mensen waarbij elk verband met de opgedragen werkzaamheden ontbreekt.

De ruzie vloeide niet voort uit de werkzaamheden. De onenigheid ontstond door wederzijdse aanmerkingen op elkaars gewicht.

Dat het ongeval plaatsvond op de werkvloer en binnen bedrijfstijd achten wij conform het Divi/Divi arrest (HR 30-12-77, NJ 1978 332) een toevallige omstandigheid, welke de gebeurtenis niet uit de privésfeer trekt nu elk verband met de werkzaamheden ontbreekt."

Overwegingen van de commissie

Dit geschil is als samenloopgeskil aan de commissie voorgelegd overeenkomstig artikel 2 sub 2 van haar reglement, op grond waarvan de commissie dit geschil in behandeling neemt.

Tussen partijen staat vast dat X aansprakelijk is voor de veroorzaakte schade.

Partijen verschillen van mening over de vraag of betrokkene voor dit tijdens het werk veroorzaakte ongeval in zijn hoedanigheid van particulier of in zijn hoedanigheid van collega-werknemer in de zin van de AVB-polis aansprakelijk dient te worden geacht.

Volgens de overwegingen van de HR in het door partijen aangehaalde Divi-Divi arrest d.d. 30 december 1977 hangt het antwoord op de vraag of tussen de opgedragen werkzaamheden en de gepleegde mishandeling een zodanig verband bestaat dat het door die mishandeling toegebrachte letsel kan worden beschouwd als in de zin van art. 1403 lid 3 BW te zijn veroorzaakt in de werkzaamheden waartoe iemand wordt gebruikt, af van de waardering van alle feiten en omstandigheden waaronder de schade is toegebracht.

De commissie is van oordeel dat de feiten en omstandigheden in het thans aan haar voorgelegde geval vergelijkbaar zijn met die in het Divi-Divi arrest zodat ook in casu moet worden geoordeeld dat de mishandeling en de daaraan voorafgaande woordenwisseling geheel losstonden van de taakvervulling van X.

De commissie stelt vast dat de AVB-polis van Verzekeraar B de aansprakelijkheid dekt van de ondergeschikten van de verzekeringnemer jegens deze zelf, alsmede, voor zover bovendien de werknemer voor die schade wettelijk aansprakelijk is jegens anderen, indien die aansprakelijkheid betrekking heeft op werkzaamheden die de ondergeschikten voor de verzekeringnemer binnen de grenzen van zijn omschreven hoedanigheid hebben verricht. De commissie constateert dat nu de werkgever van X op grond van bovenstaande overwegingen niet wettelijk aansprakelijk is voor de toegebrachte schade en bovendien het

in de polis vereiste verband met de opgedragen werkzaamheden binnen de grenzen van de omschreven hoedanigheid ontbreekt, de AVB-polis van Verzekeraar B geen dekking biedt voor de onderhavige schade.

De commissie constateert voorts dat de AVP-polis van Verzekeraar A de aansprakelijkheid van X als particulier dekt.

Conclusie

De commissie concludeert dat de in het geding zijnde aansprakelijkheid uitsluitend onder de dekking van de AVP-polis van Verzekeraar A valt.

Bindend advies

Partijen hebben zich tot de commissie gewend met het verzoek een bindend advies te geven ter beslechting van een geschil dat tussen partijen gerezen is. De commissie geeft als bindend advies dat Verzekeraar A dekking zal dienen ter verlenen.

's-Gravenhage, 14 december 1987

De Verbondscommissie Samenloop

De voorzitter,

De secretaris,

mr H.O.Th. Hugenholtz

mevr. mr W.H. van der Velde - Meijer